

D E C I Z I E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Vladimir Oleinic,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oleinic și
Vladimir Oleinic împotriva lui Vasili Voscoboinic cu privire la revendicarea
bunului din posesie străină și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil,
împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t a ț ă :

La 09 iulie 2014, Ion Oleinic și Vladimir Oleinic au depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Vasili Voscoboinic cu privire la revendicarea bunului din
posesie străină și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că sunt coproprietari ai bunului
imobil – teren aferent gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, teren cu
suprafața totală de 0,3216 ha și compus din două sectoare, și anume: sector de
teren cu nr. cadastral XXXXX.272, cu suprafața de 0,0617 ha care aparține lui
Vladimir Oleinic și sector de teren cu nr. cadastral XXXXX.271 cu suprafața de
0,2599 ha care aparține lui Ion Oleinic.

De asemenea, au specificat că în vecinătate, alături de ei, din partea stângă a
gospodăriei lor, se află gospodăria lui Vasili Voscoboinic și din vara anului 2012
între ei a apărut un conflict privind amplasarea hotarului.

Reclamanții au considerat că Vasili Voscoboinic samavolnic a schimbat
hotarele terenului aferent, încalcând hotarul cu 0,5 m pe lungimea terenului cu nr.
cadastral XXXXX.272 și cu 4,20 m pe lungimea terenului cu nr. cadastral
XXXXX.271.

Astfel, au susținut reclamanții că pârâtul se folosește ilegal de pământul lor,
nu le dă posibilitate de a se folosi de bunul său, provoacă diferite conflicte și
amenințări cu răfuiala fizică, suprafața ocupată de pârât fiind de aproximativ 364,7
m.p., prețul căreia constituie 5 000 de lei.

Au opinat că prin acțiunile pârâtului au fost deposedați de avere, dânșii nu au
posibilitate de a administra și poseda terenul după bunul lor plac.

Așadar, reclamantii au considerat că prin acțiunile pârâtului li se încalcă dreptul de proprietate prevăzut de art. 315 Cod civil, cât și cel garantat de Constituție.

Au învederat că la nenumăratele propuneri de revendicare a suprafeței de teren în mod benevol, din partea pârâtului au primit refuz, de aceea au fost nevoiți să se adreseze în instanța de judecată cu acțiune.

Totodată, reclamantii au menționat că prin acțiunile pârâtului li s-a cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin stres și retrairi ca rezultat al deposedării ilegale de o parte din teren. Pe faptul dat s-au văzut nevoiți să se adreseze organelor de ocrotire a normelor de drept.

De asemenea, au mai fost nevoiți să acumuleze un set de act necesare pentru a se adresa în instanța de judecată, în legătură cu ce au pierdut mult timp și au avut mai multe incomodități, mărimea prejudiciului moral apreciindu-l la suma de 10000 de lei.

Astfel, reclamantii au solicitat revendicarea din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic a suprafeței de teren de 20,45 m.p., adică porțiunea de teren cu parametrii: 40,9 m x 0,50 m, care se află în partea dreaptă a gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, nr. cadastral XXXXX.272; revendicarea din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic a suprafeței de teren de 345,24 m.p., adică porțiunea de teren cu parametrii: 82,1 m x 4,20 m, care se află în partea dreaptă a gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, nr. cadastral XXXXX.271; încasarea de la Vasile Voscoboinic în beneficiul lui Ion Oleinic și Vladimir Oleinic a sumei de 10 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; obligarea lui Vasile Voscoboinic de a nu crea obstacole în folosirea bunului imobil; încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantii și-au concretizat pretențiile, solicitând revendicarea din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic a suprafeței de teren de 20,45 m.p., adică porțiunea de teren cu parametrii: 40,9 m x 0,50 m, care se află în partea dreaptă a gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, nr. cadastral XXXXX.272; revendicarea din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic a suprafeței de teren de 345,24 m.p., adică porțiunea de teren cu parametrii: 82,1 m x 4,20 m, care se află în partea dreaptă a gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, nr. cadastral XXXXX.271; revendicarea din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic a suprafeței de teren de 49,4 m.p., adică porțiunea de teren cu parametrii: 123,59 m. x 0,40 m, care se află în partea dreaptă a bunului imobil gospodăriei din s. Pervomaiscoe, r. Drochia, nr. cadastral XXXXX.386; încasarea de la pârâtul Vasile Voscoboinic în beneficiul reclamantilor Ion Oleinic și Vladimir Oleinic a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; obligarea lui Vasile Voscoboinic de a nu crea obstacole în folosirea bunului imobil; încasarea din contul pârâtului a tuturor cheltuielilor de judecată.

În urma decesului reclamantului Ion Oleinic, în calitate de succesor în drepturi a fost recunoscut Vladimir Oleinic, în baza certificatului de moștenitor legal.

Prin hotărârea judecătoreiei Drochia, sediul Central din 25 mai 2017 s-a admis parțial acțiunea; s-a revendicat din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic în beneficiul lui Vladimir Oleinic terenul cu nr. cadastral XXXXX271 situat în s. Pervomaiscoe, r. Drochia, la punctul de cotitură nr. 7 cu 2,05 m; s-a revendicat din posesia străină a pârâtului Vasile Voscoboinic în beneficiul lui Vladimir Oleinic

terenul cu nr. cadastral XXXXX386, situat în s. Pervomaiscoe, r. Drochia, la punctul de cotitură nr. 7 cu 2,05 m și la punctul de cotitură nr. 22 cu 3,70 m; s-a încasat de la pârâțul Vasile Voscoboinic în beneficiul lui Vladimir Oleinic suma de 2000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral; s-a obligat pârâțul Vasile Voscoboinic să nu creeze obstacole în folosirea bunurilor imobile revendicate; s-a încasat de la pârâțul Vasile Voscoboinic în beneficiul lui Vladimir Oleinic suma de 2977 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. s-a încasat de la Vasile Voscoboinic în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 300 de lei; s-a încasat de la Vladimir Oleinic în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 de lei. În rest, cerințele au fost respinse.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 05 iunie 2017, Vasile Voscoboinic a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Vasile Voscoboinic; s-a casat integral hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Central din 25 mai 2017, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oleinic și Vladimir Oleinic împotriva lui Vasili Voscoboinic cu privire la revendicare bunului din posesie străină și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care sa-a respins acțiunea formulată de Ion Oleinic (succesor în drepturi - Oleinic Vladimir) și Vladimir Oleinic împotriva lui Vasili Voscoboinic cu privire la revendicarea bunului din posesie străină și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil.

La 05 aprilie 2019, Vladimir Oleinic, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

S-a indicat că instanța de apel nu a soluționat litigiul în cauză, deoarece nu s-a expus cui aparține și cine este proprietarul terenului de pământ care se află în litigiu, dar a lăsat sarcina rezolvării conflictului pe seama părților implicați în litigiu, concluzie pe care recurentul o consideră ilegală.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 12 decembrie 2019.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 03 februarie 2020 (f.d. 65, Vol. II), recepționată de recurent la data de 03 februarie 2020, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 67, Vol. II).

Astfel, recursul declarat la 05 aprilie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 02 iunie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-971/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 29, Vol. II).

Prin referința depusă la 02 iulie 2020 Vasili Voscoboinic a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 08 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Vladimir Oleinic a fost considerat admisibil și a fost fixat spre examinare într-un complet de 5 judecători, în vederea examinării fondului recursului.

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și referință au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, recurentul și intimatul au avut posibilitate să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse.

Verificând decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurenteii, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *Garda Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, recurenta nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate arbitrare sau vădit nerezonabile.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea

greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În sensul art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2), (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În debut, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar a menționa că instanța de apel adoptând soluția pe caz, nu a elucidat toate circumstanțele esențiale ale cauzei, prin ce se impune concluzia de a fi casată decizia, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

Din recursul declarat de Vladimir Oleinic rezultă că aceasta își exprimă dezacordul cu soluția adoptată de către instanța de apel invocând că concluziile instanței sunt în contradicție cu materialele cauzei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că instanța de apel la adoptarea soluției sale a învederat că terenurile cu nr. cadastrale XXXXX ce aparțin lui Vladimir Oleinic, se învecinează cu terenul cu nr. cadastral XXXXX, ce aparține lui Vasili Voscoboinic, specificând că în vederea probării faptului strămutării hotarelor, dintre respectivele terenuri din partea lui Voscoboinic Vasili, precum și a mărimii suprafețelor de teren acaparate Vladimir Oleinic a prezentat instanței actul întocmit de Comisia de la Primăria s. Pervomaiscoe datat cu 27 iulie 2012; raportul de constatare a specialistului OCT Drochia ÎS „Cadastru” (actualmente Agenția servicii publice, Serviciul cadastral teritorial Drochia), nr. 15/29777 din 02 februarie 2016.

Raportând probatoriul menționat la situația cazului, potrivit căruia la data verificării hotarelor dintre gospodării, respectiv a stabilirii faptului strămutării hotarelor – 27 iunie 2012 (pentru actul menționat mai sus) și 02 februarie 2016 (pentru raportul de constatare a specialistului cadastral), se reține că Vasili Voscoboinic nu avea înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra terenului său cu nr. cadastral XXXXX, drept pe care și l-a înregistrat ulterior constatărilor specialistului, adică la data de 21 martie 2016, în

consecință, Colegiul reținând că acest raport și-a pierdut actualitatea la data de 21 martie 2016 odată cu înregistrarea dreptului de proprietate a lui Vasili Voscoboinic pentru terenul cu nr. cadastral XXXXX.

De asemenea, instanța de apel a reținut că la data pronunțării hotărârii pe caz – 25 mai 2017, nu exista dovedit faptul privării lui Vladimir Oleinic de dreptul de proprietate asupra unei porțiuni din terenurile cu nr. cadastrale XXXXX, respectiv, nu există temeieri de a-și revendica proprietatea din posesiunea lui Vasili Voscoboinic, în formula și cu probele prezente, în cazul în care nu se reține din dosar, actul de stabilire a hotarelor întocmit de primărie în vederea înregistrării cadastrale a terenului cu nr. cadastral XXXXX (pentru data de 21 martie 2016), care să indice hotarele de facto și hotarele de drept a terenului cu nr. cadastral XXXXX deținut de Vasili Voscoboinic, or până la proba contrară, se reține că planul terenului cu nr. cadastral XXXXX la situația din 21 martie 2016, a fost întocmit corect, în limitele hotarelor juridice a terenului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel nu a soluționat litigiul în cauză, lăsând sarcina rezolvării conflictului pe seama părților implicați în litigiu.

Însă, instanța de apel, reieșind din natura juridică a litigiului, urma să verifice dacă chestiunea care trebuie examinată în circumstanțele speței, per ansamblu, ofereau recurentului un drept asupra unui interes material protejat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO.

Astfel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care este unicul organ împuternicit de a trata dispozițiile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, noțiunea de „speranță legitimă” este asimilată noțiunii de „bun”, acesteia fiindu-i acordată protecția oferită de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și este tratată drept una din componentele dreptului de proprietate garantat atât de art. 1 al Convenției, cât și de Constituția Republicii Moldova.

Art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Conform art. 46 alin. (1) și (2) din Constituția RM, statul ocrotește proprietatea și aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului. Dreptul de proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale.

Conform art. 315 alin. (1) din Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar conform art. 316 alin. (1) și (2) din Codul civil, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

În contextul celor expuse, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs sunt întemeiate, deoarece reieșind din specificul acțiunii deduse judecății, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil de a examina cauza în fond și de a verifica

cerințele formulate prin prisma particularităților instituite de Legea cadastrului bunurilor imobile, Codul funciar și Codul civil.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse cercetării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în fond în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/ netemeiniciei acțiunilor, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Vladimir Oleinic.

Se casează decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Oleinic și Vladimir Oleinic împotriva lui Vasili Voscoboinic cu privire la revendicarea bunului din posesie străină și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil, cu remiterea cauzei spre rejudecare în fond la Curtea de Apel Bălți, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Galina Stratulat